

Č. 7668.

Stavební právo (Čechy): Může stav. úřad — uděluje stav. povolení k stavbě rodinného domu — stavebníkovi uložit, aby stavbu ohradil plotem laťovým a nikoliv tyčkovým?

(Nález ze dne 3. ledna 1929 č. 34.889/28.)

V ě c: Dr. Osvald G. ve F. (adv. Dr. Jos. Eckstein z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o zřízení plotu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. prosince 1926 povolilo měst. zastupitelstvo ve F. st-li stavbu rodinného domu za ulehčujících podmínek, dodávši, že k hrazení směrem k ulicím smí býti užito pouze plotů laťových.

Proti příkazu zříditi plot laťový rekuroval st-l k osk-i, jež výměrem z 10. února 1927 rekurs zamítla, poněvadž stavba, o níž jde, leží na křižovatce ulice L. vedoucí od okr. nemocnice k okr. soudu, s ulicí N., jež po jedné straně již je vystavěna, a jde tedy o stavbu uprostřed měst. obvodu, pro kterou řečené opatření obce, která při udělování stav. povolení má dbáti požadavků krasochuti, plně je odůvodněno.

Další rekurs st-lův zamítl i zsv nař. rozhodnutím. V důvodech tohoto rozhodnutí se uvádí, že vzhledem k pokračujícímu zastavování ulic uvnitř města dlužno očekávati, že město v dohledné době přikročí k řádné úpravě těchto ulic a že proto je plně odůvodněna snaha města, aby již nyní bylo učiněno opatření, by vzhled ulic odpovídal estetickým požadavkům dle § 36 stav. řádu. K tomu bylo poznamenáno, že plot laťový nepochybně vyhovuje požadavkům estetickým lépe, než plot tyčkový, a že st-l na povolení provisoria, totiž na zatímní povolení plotu tyčkového na dobu, pokud ulice nebudou trvale upraveny, nemá právního nároku.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost k nss, o níž soud uvažil takto:

St-l ani v písemné stížnosti ani v opravných prostředcích podaných v řízení instančním nepopíral právní povinnost ohraditi na hranicích stav. pozemku plotem svůj dům postavený ve volné soustavě. Na sporu jest toliko, zdali tento plot má býti zřízen jako plot laťový či jen jako plot tyčkový. Otázku tuto sluší zcela nepochybně řešiti podle stav. řádu, a to nejen hledíc k ustanovení jeho § 27, který zřízení hrazení proti ulici za objekt váže na povolení stav. úřadu, nýbrž i proto, že jde o hrazení, které stavebně-právně je příslušenstvím budovy (srovn. nál. Boh. A 4858/25) a jako takové podléhá ustanovením stav. řádu a tedy i ustanovení § 36. Tím vyvráceny jsou pochybnosti, které projevil zástupce stížnosti při veř. úst. líčení uvažuje o přípustnosti posuzování sporného případu podle stav. řádu.

Stížnost především namítá, že veř. komunikace, při nichž sporný plot má býti postaven, nejsou ulicemi v techn. slova smyslu, ježto nejsou dosud jako ulice upraveny. Stížnost však přehlíží, že dočasný technický stav zřizovaných komunikací nemůže nikterak býti na závadu povinnosti

stavebníka, aby plot k nim přiléhající upravil podle předpisů stav. řádu, když, jako v tomto případě, není popřeno, že jde o třídy neb ulice v právním slova smyslu. Stav. úřad ukládá stavebníku v § 36 též určité závazky s hlediska estetického, které mají býti již ve stav. konsensu vymezeny a při zřízení konsentovaného stav. objektu splněny. Obsah příslušných »podmínek« stav. povolení může, jak z povahy věci plyne, řídit se jen podle definitivní úpravy ploch věnovaných veř. komunikaci a nemůže se měnit podle toho, jak tyto dosud nehotové komunikační plochy své definitivní úpravě se blíží. Bezdůvodna je tedy námitka stížnosti, že míra estetických požadavků slušelo určití podle dosavadního nehotového stavu přilehlých ulic.

Stížnost vytýká dále, že stav. úřad nemůže v ohledu estetickém předpisovati nejdokonalejší myslitelnou úpravu, a že proto nezáleží na tom, vyhovuje-li laťový plot estetickým požadavkům lépe než plot tyčkový, nýbrž pouze na tom, zdali plot tyčkový vůbec se zákonným požadavkem estetickým se srovnává. I tato námitka je bezpodstatná. Žal. úřad neuznal, že i plot tyčkový by řečenému požadavku vyhovoval, nýbrž naopak usuzoval, že se zřetelem k def. stavu ulic by pouhý plot tyčkový estetickému požadavku se přičil, a právě z toho důvodu uložil st-li zřídit plot laťový. Proti tomuto úsudku nemá stížnost žádné výtky, kromě námítky již svrchu vyřízené, v níž se — ovšem bezdůvodně — vytýká, že míra estetického požadavku řídí se podle dočasného nehotového stavu veř. komunikace. Ostatně by st-l případnou svou námitkou nemohl docílití toho, aby nss věcnou správnost dotčeného posouzení zkoumal, ježto nejde o otázku právní, nýbrž o otázku skutkovou (§ 6 zák. o ss).

Konečně vytýká stížnost, že žal. úřad mlčením pominul rekursní petit, aby aspoň prozatím, t. j. do té doby, než dojde k def. úpravě ulic, bylo st-li dovoleno zřídit plot tyčkový. Stížnost je i v tomto bodě bezpodstatná, neboť žal. úřad uvedený petit rekursní ve skutečnosti vyřídil, ovšem zamítavě, a to z toho důvodu, že st-l nemá právního nároku na požadované svolení, které jevílo by se jako nepřípustná dispensace od zákonné povinnosti zřídití hned od počátku plot laťový. Proti tomu mohl snad st-l namítati, že nežádal za dispensaci ponechanou volnému uvážení úřadu, nýbrž že uplatňoval právní nárok na to, aby zřízení plotu laťového odloženo bylo na dobu pozdější. Leč písemná stížnost vznáší v té příčině jediné námitku formální, že totiž úřad dotčený petit st-lův vůbec nevyřídil, kterážto výtky je však podle obsahu nař. rozhodnutí bezpodstatná.

Č. 7669.

Pozemková reforma. — Mimořádná opatření. — Řízení před nss-m (Slovensko): * Proti schválení kupno-prodejní nebo nájemní smlouvy podle nařízení ministra pro Slov. z 12. ledna 1919 č. 11 Úr. Novin nejsou smluvní strany legitimovány k stížnosti na nss.

(Nález ze dne 4. ledna 1929 č. 35.254/28.)